

חצר הקודש ליזענסק בארה"ק

גל-עד לזכרם ומורשתם של האחים הקדושים הרבי ר' אלימלך והרבי ר' זושא זצוק"ל זי"ע

דבר תורה מהרבי הנועם אלימלך פר' דברים פ"ג

ברכתו של יהודי בעל מידות טובות

הרבי הנועם אלימלך מדהים בפירושו ובהנהגותיו מדברי תוכחה קשים וחזקים מאוד עד כדי כך שהרבי בעצמו מפרש ומסביר שלא נכתב בפסוק ויאמר שהוא לשון רכה ונעימה, אלא התורה כתבה דיבור קשה ללא רכות כלל. ובדיבורים קשים אלו מסביר את הפשט ומלמד אותנו הרבי איך להתנהג במידות טובות בפעולות מעשיות ואז הקב"ה ישמע ויקבל את תפילתנו והברכות שלנו יתקיימו.

הרבי במתיקות לשונו מלמד אותנו כל אחד ואחד איך לפעול ישועות בכלל ישראל והרבי כותב צדיק הכוונה לכל יהודי שומר תורה ומצוות ועובד על מידותיו, ובעלי שררה ומכובדים הרבי לא קורא אותם צדיקים כלל, ואכמ"ל.

בעבר הירדן. ונקדים לפרש פסוק "ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו". דהנה הצדיק צריך כ"כ לעבוד הבורא ב"ה עד שיוכל לפעול בדיבור בעלמא ולהכניע ולהמתיק הדינים, וזו צריך להיות בהסתר הדיבורים לפני המקטרג, וכשהיו ישראל במדבר היה הקב"ה בכבודו ובעצמו ממתיק עליהם הדינים, וזהו שאמר משה רבינו ע"ה לישראל בתוכחתו "ידע לכתך במדבר הגדול" ששם הוא מקום הדינים, "זה ארבעים שנה לא חסרת דבר" ר"ל שאפילו דיבור בעלמא לא הוצרך אז להמתיק הדינים מחמת גודל חסדו ית' עליכם.

וזוהו "ידרך ענוים במשפט" ר"ל ענוים היינו הצדיקים דורכים במשפט במדת הדין וכובשים אותו להמתיקו, "וילמד ענוים דרכו" ר"ל שהשי"ת ב"ה מלמד להצדיקים שיעשו בהסתר הדבר הזה להמתיק הדינים, כאדם ההולך לפי דרכו ועושה פעולותיו כלאחר יד בהסתר.

וזוהו "בעבר הירדן" ר"ל ירדן הוא לשון יר"ד די"ן, והיינו שמשם רבינו ע"ה המתיק והוריד הדינים לבל ישלטו בהסתר ומן הצד עשה פעולה הזאת, ומשמעות דבורו היה כאילו היה מדבר על צד ועבר אחר, וזהו "בעבר הירדן במדבר" ר"ל שבדיבור בעלמא פעל ועשה זאת,

בערבה ר"ל זה על הצדיק לעשות מחמת ערבות שכל ישראל ערבים זה לזה, וגם פירוש בערבה הוא לשון מתיקות ועריבות, שצריך הצדיק להיות מתוק לשמים ולבריות, "מול סוף" שצריך להיות כל עבודתו הכל למול אין סוף ב"ה בעולמות

העליונים והכתוב מקצר בלשונו, "בין פארן" ר"ל שצריך להיות במידת תפארת מדת יעקב אבינו ע"ה לעורר רחמים על ישראל ולהמשיך הדינים על רשעים, **ובין תופל** ר"ל שיהא שפל בעיניו וטפל בעולם, "ובין לבן" ר"ל עי"ז בא ללובן העליון, "וחצירות" ר"ל שהצדיק הזה הוא כחצר לפני הבית שבל בני החצר נותנים עירובם אצלו, כך כל ישראל נשענים ונסמכים עליו להתפלל עליהם ולהשפיע ולהמשיך להם כל הצורך לכל אחד ואחד.

או יאמר "חצירות" מרמז לשם הוי"ה ב"ה, דחצר שיש בו דין חלוקה אינו פחות מד' אמות לכל אחד, ד' אמות הוא רמז לשם הוי"ה ב"ה, וזהו "וחצירות" ר"ל שצריך שיהא השם הוי"ה ב"ה תמיד לנגד עיניו כמ"ש שויתי ה' לנגדי תמיד.

ודי זהב ר"ל שצריך להמשיך פרנסה והשפעה לכל אחד די פרנסתו.

או יאמר "ידרך ענוים" ע"ד הפשוט, ר"ל שהצדיק מדריך את הענוים הם האנשים המתחברים לעבודת השי"ת שישפטו את עצמם תמיד ויחזרו בתשובה תמיד, "וילמד ענוים דרכו" ר"ל ואחר זה מלמד שילכו בדרכיו בדביקות ואהבה רבה ושלימה להשפיע ולהטיב לישראל, שזה הוא דרכו ורצונו של הבורא ב"ה להטיב ולהשפיע. וק"ל.

ומסיים הרבי הנועם אלימלך את הפרשה ומבאר לנו מיהו צדיק, צדיק זה יהודי שעובד על מידותיו ותמיד תשוקותיו הגדולים להשפיע רב טוב לבית ישראל, ויהודי כזה כשהוא משתדל מאוד גם במעשים ופעולות מעשיות ממשיות בלהיטיב לכלל ישראל ללא אינטרס אישי כשררה ומכובדות און/הון ושלטון אז ורק כשמעשיו מוכיחים ולא {פירסום אותיות סיפורם} סיפורי מעשיות צדיקים בעלמא זוכה לפעול ישועות ופרנסות ורפואות לכלל ישראל. אמן.

וזה לשונו הק':

אלה הדברים כו' בעבר הירדן כו'. נ"ל כי הנה הצדיק תמיד תשוקותיו הגדולים להשפיע רב טוב לבית ישראל, ולפעול להם כל צורכיהם בני חיי ומזוני, ולהפך מדת הדין לרחמים, ולהמשיך להם חסדים גדולים, כדי לעשות נחת רוח ליוצרו ית', לפעול תענוג בכל העולמות ולהמשיך השפעות תמיד בלי הפסק, ולזה צריך הצדיק להיות הפקר כמדבר, כדרך שאמרו בגמרא לגבי יואב "וביתו כמדבר" שהיה ביתו הפקר לעובר ושב כמדבר, **וגם הצדיק הזה צריך שיהיה הפקר לכל הצריך אליו לכל דבר**, וזו היא הפירוש "אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל במדבר".

וכאשר תקום מהספר הק' נועם אלימלך תחפש באשר למדת אם יש בו דבר אשר תוכל לקיימו, ויש בו דבר שכל אחד יכול לקיימו. ועל יד זה נזכה לברכותיו הטובות של הרבי הנועם אלימלך. לבנין בית המקדש ובנין חרבות ירושלים במהרה בימינו אמן